

Wojownicy i urzędnicy Rzeczypospolitej pogrzebani w  
podziemiach kościoła O. O. Bernardynów w Kaliszu.

- W roku 1608 Stanisław Łasemba, syn Janusza, dziedzica Kalinawy i Stralkowa, konarzewski chorągi powiatowej. -
- " 1645 Jan herbów Białej Szyszkański, syndyk klasztoru - "mąż wielki rycerski" według Miesieckiego: korona t. IV str. 299.
- " " Maksymilian Łasemba, namiestnik
- " " Maciej Lubtański, chorągiew kaliski,
- " 1646 Hieronim herbów Dolina Rządzański, kasztelan, wykazał wielkie miasto w walce z Turkami, jak świadczy Miesiecki: "Korona" tom III str. 894
- " " Stanisław herbów Niemcowa Ciswicki, syn Abrahama, kasztelan Sremskiego (Miesiecki: "Korona" tom I str. 321)
- " 1753 Aleksander Lubieński, kasztelan gnieźnieński.

Lubieński oraz dwie jego żony posiadają w kościele Bernardynów pomnik, jak nim duży był rozmiarów awalna ławca metalowa, umieszczona na ścianie pomiędzy ołtarzem N. P. Maryi a amboną. Na ławce są trzy portrety malowane olejno - środkowy wyobraża męża w staropolskim stroju z napisem:

" Aleksander de Lubna Lubieński, Sędzią Ziemiński Województwa kaliskiego "

w dół w awnataru herb Pomiana.

Dwa portrety boczne wyobrażają dwie żony Lubieńskiego: Annę z Koli Nężykowej Nężykównę, córkę Rafała Nężyka

wiecznika Dobieżyńskiego i Dwy, Klary Ossolińskiej  
staroscianki spialkowskiej, (Miesicki: Korona tom  
IV pagina 500) zmarłą i pochowaną w grobach  
leżąc kasciata w 1728 roku, i drugą żonę  
Maryannę z Adamiecha Radomicką, była  
ona zapewne córką Władysława Radomickiego,  
Wojewody spaznańskiego, (Miesicki: Korona: tom  
III pagina 397) pogrzebaną w podziemiach ber-  
nardyńskich w 1758 roku.

Był to szczyt ziemski, pod postrekiem  
Lubieńskiego wymieniany, wnasie także, iż na-  
grobek ten był wykopany po śmierci żon leż-  
ąc za jego życia, gdyż według herbarsza Miesickie-  
go, (Korona: tom III str. 397) Aleksander Lubień-  
ski, zmarł w godności kasztelana gnieźnień-  
skiego.

W roku 1813 w czasie przemarszu armii Na-  
poleona w odroczcie z pod Moskwy na tak zna-  
nym strójeju przy klasztorze bernardyńskim, zamie-  
nianym na lazarek wojskowy, pogrzebano prosto  
400 zmarłych na różne choroby epidemiczne wójka-  
wych. Największą część ofiar dostarczyły choroby star-  
kie, hiszpańskie, francuskie, wstfalskie oraz księżak  
ruszy niemieckiej; najmniejsza zaś ilość zmarłych  
należała do legionów polskiej Księstwa Warszawskiego.  
Nad wspólną mogiłą, wzniesiany został <sup>(do dziś istniejący)</sup> pomnik  
w kształcie symetryj kolumny musowanej, za-  
kończanej kryżem, bez żadnego napisu.

~~W roku 1809 Armia szwedzka, pod dowództwem...~~

~~W roku 1809 Armia szwedzka, pod dowództwem...~~

~~W roku 1809 Armia szwedzka, pod dowództwem...~~